

(1504) “ लुठ प्रतीघाते ” (I-भ्वादि:-749. सक. सेट्. आत्म.)

क्षीरस्वामी त्वेवं पठित्वा ‘ लुठ इत्येके ’ इत्याह ।

‘ श्लेषालस्योपघातेषु प्रतिघाते क्रमाल्लुठेत् ।

लुण्ठेत्, लोठति लोठेत किन्तु गत्यां च लुण्ठति ॥ ’ (श्लो. 78) इति देवः ।

लोठकः-ठिका, लोठकः-ठिका, लुलुठिषकः-लुलोठिषकः-षिका, लोलुठकः-ठिका ;

लोठिता-त्री, लोठयिता-त्री, लुलुठिषिता-लुलोठिषिता-त्री, लोलुठिता-त्री ;

इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककुठतिवत् (197) बोध्यानि । कर्तरि क्तप्रत्यये ‘ लुठितम्-लोठितम्^A इति ।

(1505) “ लुठि आलस्ये प्रतिघाते च ”

(I-भ्वादि:-343. सक. सेट्. पर.)

‘ श्लेषालस्योपघातेषु प्रतिघाते क्रमाल्लुठेत् ।

लुण्ठेत्, लोठति लोठेत किन्तु गत्यां च लुण्ठति ॥ ’ (श्लो. 78) इति देवः ।

अत्र क्षीरतरङ्गिण्यां ‘ रुठि आलस्ये गतिप्रतिघाते च ’ इत्येव दृश्यते ।

अन्यत्र सर्वेषु कोशेषु ‘ लुठि— ’ इत्येव दृश्यते ।

लुण्ठकः-ण्ठिका, लुण्ठकः-ण्ठिका, लुलुण्ठिषकः-षिका, लोलुण्ठकः-ण्ठिका ;

लुण्ठिता-त्री, लुण्ठयिता-त्री, लुलुण्ठिषिता-त्री, लोलुण्ठिता-त्री ;

इत्यादीनि रूपाणि सर्वाणि भौवादिककुण्ठतिवत् (209) उद्घ्यानि ।

(1506) “ लुठि गतौ ” (I-भ्वादि:-346. सक. सेट्. पर.)

‘गत्यां च लुण्ठति ॥ ’ (श्लो. 78) इति देवः ।

लुण्ठकः-ण्ठिका, लुण्ठकः-ण्ठिका, लुलुण्ठिषकः-षिका, लोलुण्ठकः-ण्ठिका ;

लुण्ठिता-त्री, लुण्ठयिता-त्री, लुलुण्ठिषिता-त्री, लोलुण्ठिता-त्री ;

इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककुण्ठतिवत् (209) ज्ञेयानि ।

1. ‘ उदुपधात्— ’ (1-2-21) इति निष्ठायाः कित्त्वविकल्पेन रूपद्वयं भवति ।

A. ‘ श्रिया समग्रं बुति तं मदेनेव प्रलोठितम् ॥ ’ भ. का. 7-104.